

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatelky: I. K., z**astoupena JUDr. Zdeňkem Svobodou, advokátem, se sídlem Žižkova 4, Cheb, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti stěžovatelky proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 10. 2004, č. j. 59 Az 188/2003 - 45,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Ministerstvu vnitra **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Rozhodnutím Ministerstva vnitra (dále též „žalovaný“) ze dne 6. 3. 2002, č. j. OAM - 8906/VL - 07 - 13 - 2001, nebyl stěžovatelce udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Zároveň žalovaný rozhodl, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 citovaného zákona. Správní orgán vyšel z toho, že z výpovědi stěžovatelky jednoznačně vyplynulo, že příčinou problémů v zemi jejího původu nebyla její rasa, náboženství, národnost, příslušnost k určité sociální skupině nebo zastávání určitých politických názorů a nositelem tohoto jednání nebyly státní orgány, nýbrž se jednalo o problémy, které měla stěžovatelka se svým partnerem a s jeho věřiteli.

Proti rozhodnutí žalovaného podala stěžovatelka v zákonné lhůtě žalobu, v níž uvedla, že její druh je spojen s mafií, ona nemá možnost (sílu) to dokázat, bojí se o svoje dítě a o sebe. Dále zmínila psychické výhrůžky a rovněž morální a fyzické ponižování, to vše nemůže policii však dokázat.

O žalobě rozhodl Krajský soud v Plzni rozsudkem č. j. 59 Az 188/2003 - 45 ze dne 25. 10. 2004 tak, že žalobu zamítl. V odůvodnění svého rozsudku krajský soud přisvědčil žalovanému, že v řízení před ním ani v soudním řízení nebylo prokázáno, že stěžovatelce svědčil důvod k udělení azylu ve smyslu § 12 písm. a) a b) zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala stěžovatelka dne 16. 11. 2004 kasační stížnost. Stěžovatelka má za to, že krajský soud při svém rozhodování poněkud podcenil otázku nebezpečí jejího pronásledování na Ukrajině a nezabránění státními orgány Ukrajiny v napadání jejím druhem ve spojení s ukrajinskou narkomafií, to, že je ohrožována na zdraví i na životě v případě návratu do vlasti, a má za to, že splňuje podmínky dané v ustanovení § 12 písm. a) a b) resp. § 14 zákona o azylu. Důvod k podání kasační stížnosti je stěžovatelkou spatřován v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s“), neboť podle názoru stěžovatelky krajský soud nesprávně posoudil právní otázku zejména v tom, když v odůvodnění tvrdí, že správní orgán měl dostatečné podklady pro posouzení důvodnosti či nedůvodnosti její žádosti, s čímž stěžovatelka nemůže souhlasit a má za to, že rozhodnutí bylo nezákonné, neboť nebyly posouzeny a přezkoumány všechny důkazy, které byly stěžovatelkou uváděny již ve správním řízení. Tyto skutečnosti se pak bezpochyby týkaly i námitky stěžovatelky ohledně neudělení azylu podle § 14 zákona o azylu. Stěžovatelka tedy nesouhlasí s názorem soudu, že žaloba nebyla důvodná, a má tedy za to, že jsou naplněny podmínky pro udělení azylu ve smyslu § 12 písm. b) a § 14 zákona o azylu. Stěžovatelka zároveň navrhla, aby soud přiznal odkladný účinek kasační stížnosti.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti popřel její oprávněnost, neboť se domnívá, že jak jeho rozhodnutí ve věci azylu, tak i rozsudek krajského soudu, byly vydány v souladu s právními předpisy. Žalovaný se přiklání k rozhodnutí soudu a neshledává žádná pochybení v jeho rozhodnutí, neboť je toho názoru, že stěžovatelka nesplňuje podmínky stanovené § 12 písm. b) ani důvody hodné zvláštního zřetele podle § 14 zákona o azylu. I pro řízení o kasační stížnosti odkázal žalovaný na správní spis, zejména na vlastní podání a výpovědi, které stěžovatelka učinila během správního řízení a na vydané rozhodnutí. Kasační stížnost žalovaný považuje za nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas. Rozsudek byl stěžovatelce doručen dne 8. 11. 2004, kasační stížnost byla podána na poštu dne 16. 11. 2004. Jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Stěžovatelka je zastoupena advokátem.

Nejvyšší správní soud napadené soudní rozhodnutí přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatelka uplatnila ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatelka v kasační stížnosti výslovně uplatnila stížnostní důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle tohoto ustanovení lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá buď v tom, že na správně zjištěný skutkový stav je aplikován nesprávný právní předpis, popř. je sice aplikován správný právní předpis, ale tento je nesprávně vyložen.

Nejvyšší správní soud má za to, že krajský soud při vlastním přezkoumání žalobou dotčeného rozhodnutí vyšel z dostatečně zjištěného skutkového stavu, který správně po právní stránce posoudil a zabýval se všemi výroky napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje se závěry Krajského soudu v Plzni a shodně s tímto soudem má za to, že stěžovatelkou uváděné důvody pro udělení azylu, a to jak v řízení před správním orgánem, tak potom obdobně i v řízení před soudem, nelze zařadit pod žádný zákonný důvod, pro který lze podle zákona o azylu žadateli azyl udělit, anebo jinak řečeno, na jehož základě je na udělení azylu právní nárok. Podle názoru Nejvyššího správního soudu tak krajský soud právní otázku v předcházejícím řízení posoudil správně. S ohledem na uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že Krajský soud v Plzni správně usoudil a rozhodl, že stěžovatelka nemá nárok na udělení azylu podle § 12 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud sdílí názor, k němuž dospěl krajský soud, že stěžovatelkou uváděné důvody, tj. problémy s druhem, obava z jeho napadání a rovněž tak z napadání věřiteli druha, není důvodem, který je podřaditelný pod ustanovení zákona o azylu, neboť uváděné problémy nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy její rasou, národnosti, náboženstvím, příslušnosti k určité sociální skupině, či zastávanými politickými názory.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. kasační stížnost není přípustná, opírá-li se o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Stěžovatelka v řízení před krajským soudem nenamítala, že by v jejím případě měl být zvažován azyl podle § 14 zákona o azylu, pokud pak tento důvod uplatňuje až v kasační stížnosti, byla v tomto směru kasační stížnost shledána ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustnou.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že se Krajský soud v Plzni napadeným rozsudkem nedopustil nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky v přecházejícím řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Za této procesní situace, kdy Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, se z důvodu nadbytečnosti již samostatně nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Stěžovatelka, která neměla v tomto řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaný žádné náklady neuplatňoval a Nejvyšší správní soud ani žádné mu vzniklé náklady ze spisu nezjistil, a proto bylo rozhodnuto, že Ministerstvu vnitra se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. listopadu 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu